

af de forskellige arter af omnibuskørsel: Ved *omnibuskørsel i rute* (rutekørsel) forstås omnibuskørsel, der foregår ad en bestemt rute og efter en forud lagt køreplan og takst. Ved *omnibuskørsel udenfor rute* (lejlighedskørsel) forstås kørsel, der i almindelighed ikke foregår ad en forud fastsat rute eller efter en forud lagt køreplan, men som dog tilbyder en flerhed af hinanden uafhængige personer befordring for en enhedspris pr. passager. Tilladelse til lejlighedskørsel forudsættes — bortset fra de særlige turistikørselstilladelser — kun givet til dækning af et særligt trafikbehov, der kan motivere supplerung af det forhåndenværende trafikberedskab.

Med hensyn til den særlige form for omnibuskørsel udenfor rute, der betegnes som *turistikørsel*, foreligger der adskillige eksempler på, at de tilladelser til turistikørsel, der er blevet udfærdiget af de koncessionsgivende myndigheder, af koncessionshaverne er blevet misbrugt til arrangement af ture, der i større eller mindre grad nærmer sig egentlig rutekørsel. Dette misbrug søges standset ved, at der i overensstemmelse med vilkårene i de hidtil meddelte tilladelser foreslås indsat i loven, at tilladelse til turistikørsel alene giver ret til befordring af passagerer fra og til udgangspunktet og kun af passagerer, der deltager i hele det pågældende rejsearrangement. Optagning og afsætning af passagerer må ikke finde sted undervejs, ligesom passagererne ikke må beføres kun i den ene retning eller fra eller til forskellige steder i landet. Det til kørslen benyttede køretøj skal være til udelukkende rådighed for de i rejsearrangementet deltagende personer og må ikke, forinden disse er bragt tilbage til udgangspunktet, benyttes til anden kørsel.

Med hensyn til den såkaldte *forenings-* eller *selskabskørsel*, der foregår for en forinden kørslen og uafhængigt af denne sluttet kreds (forening, skole m. v.), og som foregår uden tilladelse, havde det ifølge ministerens fremsættelsestale være påtænkt at fastsætte en afgrænsning i loven, men tanken var opgivet på grund af vanskeligheden ved at tage stilling til alle tænkelige kombinationer, således at det som hidtil overlades domstolene at skønne over, om kørslens karakter er af en sådan art, at der eventuelt foreligger omgåelse af loven.